

[Hans Nielsen.]

Han siger: Jeg vil ikke have ham af den og den Grund, og saa kan man jo anføre alt muligt, der taler derimod, det nytter ikke, naar han bliver ved sit. Og hvem vil saa kunne dømme ham i et saadant Tilfælde, om man i det hele taget har Lyst til at faa ham dømt? Nej, vi venter ikke at faa nogen som helst Beskyttelse i saa Henseende, det gør vi heller ikke Krav paa. Fra Fagforeningernes første Barndom til i Dag har Tusinder, Tyvetusinder, Hundredtusinder af Arbejdere været Martyrer, Martyrer i egentlig Forstand, og det maa nogle stadig finde sig i ogsaa i Fremtiden. Det bliver ikke anderledes, før vi faar ændret ganske om paa Samfundsordningen. Derfor forlanger vi ikke Straf. Jeg ved desuden, at den højtærede Minister erklærer, at Folk ikke bliver straffet for det. Ministeren har selv sagt det i Fjor, at det er selvfølgelig en fri Sag, om en Mand vil have den ene eller den anden i sit Brød; det er noget, han ikke skal spørge andre om. Og den Opfattelse vil Ministeren selvfølgelig holde paa i Aar.

Som Følge deraf vil denne Lov heller ikke ramme nogen Arbejdsgiver. Men den er heller ikke bestemt til at ramme andre end Arbejderne, og nu siger jeg her, at det taler til Ære for Arbejdsgiverforeningen, for Industriraadet, for Fællesrepræsentationen og for Grosserer-Societetet, at de alligevel er saa meget Mænd, at de siger: Nej, en saadan Lov vil vi alligevel ikke anbefale, lad andre gennemføre den, hvis de vil, men den skal ikke have vore Organisationers Anbefaling. Det vil jeg for min Part takke de vedkommende for, og saa vil jeg overlade det til de politiske Partier at se, om de kan enes om en Lov alligevel. Jeg tror, at det kan blive noget vanskeligt, thi Venstre er egentlig ikke de allerbedste Forsvarere for de uskyldige. Venstre har altid haft en Svaghed for Forfølgelse. Nu er det ganske vist en ringe Ting, det, der skete i Ringe i Gaar — det er ganske vist en ringe Ting i denne Forbindelse —, men Sindelaget, Tankegangen, den er der ingen, der tager fejl af. Vil I som vi, ellers skal Piskene danse paa Ryggen af jer! Den ærede Kollega Hr. A. C. D. Petersen har nu sin Mening om, hvorledes man kan sætte Hjulene i Gang og skaffe Arbejde, og man skulde jo tro, at enten man har den ene eller den anden Mening, er det dog af Hensyn til Fædrelandets Velfærd, at man

vil arbejde med paa disse Opgaver. Men det hjælper ikke noget, nej, han er en Kætter, han skal forfølges! Ja, Venstre har altid været stram i Forfølgelsens Kunst. I min Ungdom læste jeg i „Middelfart Avis“, der var et Venstreblad: Vel kan de Godejere, der sidder ved Magten, forbyde os at gaa ind i Riffelforeninger og Skytteforeninger, men de kan ikke tage Svovlstikkerne fra os. Trusler og Forfølgelser lurur der bagved. Jeg siger: Lykke paa Rejsen, Hr. Minister, hos de Konservative med dette Lovforslag! Lad os se, om De kan ydmyge de Konservative saa dybt, at de spiser dette Lovforslag.

Hendriksen: Jeg maa sige, at det forekommer mig, at der ikke var nogen særlig Anledning til at lægge op til en større Diskussion eller til atter at fordybe sig i dette Lovforslags Bestemmelser. Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil det jo anderledes. I forrige Rigsdagssamling debatterede vi det samme Lovforslag meget indgaaende og i alle Enkeltheder, tilmed i to paa hinanden følgende Møder, og jeg fik ved denne Lejlighed Anledning til udførligt og indgaaende at klarlægge mit Partis Syn paa de Spørgsmaal, her er Tale om, og redegøre for vor Stilling til dem. Jeg finder ikke, at der nu er nogen Grund til at gentage disse Udtalelser, der kun er en halv Snes Maaneder gamle, idet der ikke er sket nogen Forandring i mit Syn paa Sagen i den mellem-liggende Tid, og de Bemærkninger, der den Gang blev fremsat, staar følgelig vedblivende ved Magt. Derfor kan jeg fatte mig i stor Korthed, idet jeg i det væsentlige kan nøjes med at henvise til mine tidligere Udtalelser, det er kun ganske enkelte Bemærkninger, Lovforslaget giver mig Anledning til yderligere at fremsætte.

Det har forbavset mig noget, at den højtærede Handelsminister har fundet det klogt — ja, netop *klogt* — og rigtigt at forelægge Lovforslaget i nøjagtig samme Form som i forrige Samling. Den højtærede Handelsminister maa dog vide, at det Lovforslag, der nu ligger paa Tingets Bord, faktisk og praktisk er fuldkommen uigenneførligt i den Skikkelse, i hvilken det er fremsat. Men hvorfor saa ikke straks formulere Lovforslaget paa en saadan Maade, at det dog har nogen Chance for at blive accepteret i den foreslaaede Form! Partiet Venstres Medlemmer i det Udvalg, der behandlede Sagen i forrige Samling, har forlængst forladt det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag, og Forhandlingerne i Udvalget